

[Kirkeministeren.]

Præsternes Frimandskaar aldeles ikke er i Fare ved Gennemførelsen af § 77, tværtimod. Ligesaa vil jeg give det ærede Medlem Ret i, at det vilde være heldigt, om der kunde opnaas nye Forflyttelsesmuligheder for Præster, navnlig af Hensyn til Præster, der sidder paa Færøerne eller som Sømandspræster i England, som kommer hjem, og som umuligt kan blive forflyttet, fordi ingen kender dem. Det er i Virkeligheden en forfærdelig Situation. Vi havde for nylig en Præst indstillet som Nr. 2 til et Embede; han havde været Sognepræst paa Færøerne og gjort en fortjenstfuld Gerning deroppe i mere end 10 Aar. Jeg mente, det maatte være en Selvfølge, at en saadan Præst maatte udnævnes, naar han nu var indstillet, men jeg er ogsaa klar over, at dette er ikke nok; dersom man ved, at blot en saadan Præst bliver indstillet som Nr. 2 eller Nr. 3, saa bliver han kaldet, hvem kan da fortænke et Menighedsraad i at sige: Nej Tak, saa indstiller vi ham slet ikke, for saa faar vi ikke den Mand, vi egentlig vil have. Derfor vilde jeg anse det for rimeligt, om der blev Muligheder for en ny Forflyttelsesmaade, om end jeg ingenlunde vil gaa saa radikalt til Værks som det ærede Medlem, idet jeg mener, at hver anden Gang vil være alt for ofte. Dersom det blev hver 10de eller hver 7de Gang, der er Embedsledighed, at Administrationen fik Lejlighed til at øve en mere afgørende Indfyldelse paa Besættelsen, tror jeg i Grunden, det vilde være tilstrækkeligt baade for disse Folk, der kommer udefra, og for de dygtige Præster, som man gerne vil forflytte, men som af en eller anden Grund savner Menighedsraadstække, savner Mulighed for at opnaa den Forflyttelse, der egentlig kunde tilkomme dem.

Hermed takker jeg endnu en Gang samtlige ærede Ordførere for velvillig Behandling af Forslaget.

Stegger Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Krarup brugte en Vending i sin Tale, der kunde misforstaas, og som giver mig Anledning til at tage Ordet. Med mit Kendskab til det ærede Medlem er jeg ikke sikker paa, at det var det ærede Medlems Mening — det tænker jeg egentlig ikke, det var —, men det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Skolen havde vendt Kirken Ryggen. Jeg siger, at det kan misforstaas, og som Skolemand vil jeg værgе Skolen mod denne Misforstaelse. Hvis der er tænkt paa, at Skolen har opnaaet mere Selvstændighed, end den havde tidligere, saa er det rigtigt, men jeg maa hævde, at Skolen, den danske

Folkeskole, der er en kristen Skole, og hvis Religionsundervisning hviler paa evangelisk-luthersk Grund, staar med Ansigtet vendt mod Kirken og Menigheden og indbyder Menigheden til et godt Samarbejde, som ikke mindst Folkekirken skal være taknemmelig for i de Tider, vi lever i.

Alfred Kristensen: Jeg benytter Lejligheden til at takke den højtærede Kirkeminister for Oplysningerne angaaende Graverne, for Ministerens udtalte Sympati for og Vilje til at søge deres Forhold ændret. Det glæder mig overordentligt.

Derimod er jeg ikke nær saa glad for den højtærede Ministers Udlæggelse af Standarddagene; det synes næsten, som om Ministeren her havde noget at skulle forsvare; det er næsten, som om man kunde udlægge det paa den Maade, at en Aarsag til den fortsatte Bestaaen findes ved højere Instanser end Menighedsraad o. s. v. i København. Hvis det er Tilfældet, saa er jeg slet ikke glad for Situationen mere. Det nytter ikke noget Gang paa Gang at henvise til, at det er de almindeligst benyttede Dage o. s. v. Forskellen bestaar og bestaar paa en saadan Maade, at hvis det ikke passer en at blive gift om Onsdagen eller Tirsdagen eller en anden Dag, som er Standarddag, saa maa man betale 150 Kr. derfor, for saa vidt det er paa et Tidspunkt, da Kirken skal opvarmes; det er saa udemokratisk, at det ikke kan forsvares, det er helt urimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Krarup gav os et Kursus i Kirkehistorie. Jeg synes blot ikke, det ærede Medlem gik langt nok tilbage i Tiden. Jeg synes, han skulde være gaaet længere tilbage end til Christian IV, at han skulde være gaaet helt tilbage til den Tid, hvorfra Kirkens Gods har sin Oprindelse, og derudaf have udledet, med hvilken Berettigelse man nu betragter det som Kirkens Gods. Men for øvrigt, hvad er Kirkens Gods? Menighedsraad o. s. v., repræsenterer de ikke dem, der ejer Kirken o. s. v.? Jeg erindrер levende et bestemt Forhold, jeg har interesseret mig for, hvor en stor Jorddrot i sin Tid undertrykte næsten det halve af Landet eller i alt Fald en stor Landsdel og røvede fra alle, der havde ejet noget; han byggede en stor Kirke og efterlod den til Minde om sig. Ja, han har skænket det røvede til Kirken og til Menigheden, og Kirken staar der. Men mon det er Udtryk for, at Kirken til saa at sige evig Tid skal betragtes som ejende og havende det? Samtidig med at det ærede Medlem drog dette Spørgsmaal frem, lod han falde en Bemærkning om, at de sønderjyske Me-